

Kampdag 1 – maandag 7 juni 2021

De verwarde blikken deden ons enigszins goed vanochtend toen we de kinderen om 07:00 uur op 'kampstyle-manier' uit hun bedden wisten te krijgen, eenzelfde soort blik die wij hadden toen de kinderen om 02:40 uur nog op een behoorlijk stemvolume met elkaar kletsten en nog probeerden over te lopen. 'Ze moeten nu toch wel moe zijn?' en 'Nu zullen ze vast niet nog eens proberen om naar de andere kant van het gebouw te gaan', was wat de kampleiding vannacht dacht. Mooi niet dus. Om 03:10 uur kroop ik - juf Laura - vlak na de andere kampleiding waaronder meester Thijs die wereldrecord snel in slaap vallen op zijn naam kan zetten, onder mijn deken in een behoorlijk warme kamer die Dani en ik delen aan de kant van de meiden. Diezelfde warme kamer was eerder de middag mooi versierd met toilet papier, want het zogenaamde 'pranken' is nu wel aan de gang.

Nu iets meer dan 24 uur geleden stonden de kinderen te popelen om de bus in te gaan richting Ermelo. Voor sommigen was het afscheid gemakkelijk, voor de ander was het gepaard met een gemengd gevoel. Toch 4 dagen weg van huis naar een plek waar je niet weer wat je kunt verwachten. Dank aan alle ouders, familie/gezinsleden en teamleden voor het uitzwaaien!

De busreis verliep prima en voor lunchtijd kwamen de kinderen aan bij De Aalbertshoeve; ons thuis voor de komende dagen. Eerst even de kampregels doornemen, de zelfmeegenomen lunch opeten en daarna het gebouw in om de spullen naar de kamer te brengen en om de bedden op te maken. Dat eerste is een makkie voor velen; tas oppakken en ergens neerkwakken. Voor een ander gaat dit met veel zorgvuldigheid samen en wordt alles keu-rig opgeborgen in de kamer. Het tweede – het bedden opmaken – is vaak een ander verhaal, maar een hoerslaken om het matras ging opvallend soepel. Goed gedaan, ouders 😊!

Het gebouw heeft twee verdiepingen en op de eerste verdieping slapen de kinderen, waarvan de jongens- en meisjeskant gescheiden worden door een dichte deur. Hierover later meer.

Het prachtige weer nodigt uit tot een moment van insmeren en genoeg vrije tijd. Het grote grasveld dat bij het gebouw is met een volleybalnet en voetbaldoelen, een gewilde trampoline, wat rustiger stukje met schommels en wip, een muziekinstallatie. Iedereen die dit leest begrijpt dat de groep 8-ers zich hier prima vermaakten de eerste uurtjes. Niet alleen buiten werd er genoten van de vrije tijd, ook binnen was het niet saai. Het is opvallend hoe goed de gezellige TikTok dansjes gememoriseerd zijn en hoe snel ze vergeten zijn wat er verwacht wordt met de corvee...

Na een tussendoortje speelden we Ubongo met meester Thijs. Hiervoor moesten er een soort tetris-stenen worden neergelegd om een figuur vol te maken waarna vervolgens door een ander teamlid in een vuilniszak gesprongen moest worden om zoveel mogelijk pionnen terug te brengen voor een

volgende kaart met figuur erop. Dat die vuilniszakken wat dun waren, zorgde voor gescheurde zakken en plots wel snel bewegende kinderen waarbij de vuilniszak meer diende als rok dan als zak.

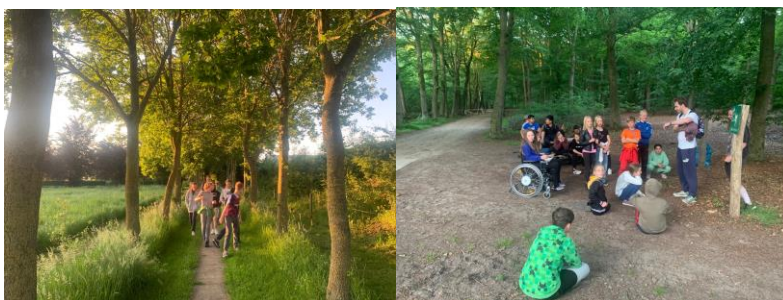
Kampeleiding liep zo keurig op schema, wat later behoorlijk anders werd, en zo zaten we voor (!) 18:00 uur aan de pasta die met liefde was gemaakt! De energie die verbruikt was tot dan toe werd er nu weer goed bijgegeten. Drie keer opscheppen en dan ook nog ruimte voor een toetje, heerlijk!

Het toetje, vlavlip met een toef slagroom, zou bijna geserveerd worden maar omdat er toch wat lang gewacht moest worden voordat iedereen weer zat na het afruimen van de tafels, was een van de schatjes de sjaak omdat die als laatste zat en kreeg hij vla over zich heen. De dader werd later teruggepakt met slagroom. Best zuur dat er eerder voor vla gekozen was, het kleureffect was geinig, maar de geur en plakkerigheid van de slagroom won in dit geval dik...

Na het avondeten was er tijd om het dagboek in te vullen en opende de snoepwinkel. 5 halen, 4 betalen.. We doen hier ook nog indirect iets aan de rekenvaardigheden. Een enkeling rekende aan tafel uit wat er gekocht zou gaan worden, de meesten sloten aan in de rij, wezen aan wat ze lekker vonden en waren behoorlijk zuinig in het uitgeven. Wat er nog over is van het gekochte, durven we niet te zeggen. Wel kan er gesteld worden dat de suiker mogelijk heeft bijgedragen aan het niet in slaap kunnen/willen vallen op enigszins schappelijke tijd.

Boskleding aan en klaarmaken om naar het bos te lopen, maar bij verzamelen en de weet dat de wandeling toch wel echt minimaal 20 minuten zou gaan duren, kregen ze toch wat minder zin. Later dan gepland vertrokken we met 23 kletsende (pre)pubers naar het bosgebied om hier LevendSstratego te spelen. U begrijpt dat juf Dani en juf Laura gewonnen hebben, daarover hoeven we niet uitgebreid verslag te doen, maar toch goed en belangrijk voor u om te weten. Het teruglopen was na de bedtijd (time-management staat als punt van aandacht voor kampeleiding voor morgen genoteerd). En als het lopen dat ook nog wat minder vlot gaat als de heenweg... Tja... Motiveren was ook lastig, misschien ook wel omdat ze er vanuit gingen dat daarna de eerste dag er op zou zitten. Zelf bij de aankondiging wie als laatste bij het huis is, moet afwassen, werd er geantwoord 'Ja, nou, dan afwas ik wel' (werkwoordspelling staat als punt van aandacht voor kinderen genoteerd). U snapt, dit duurde best even.

En dan.... de pyjama-parade. Douchen kon voor wie wilde en controle op teken. Daarna met pyjama, knuffel en/of nachtbeugel weer naar beneden. De een had alles, de ander niks. Muziekje op, lampen aan en gaan.. Tegen 00:00 uur was iedereen naar de kamers en kon de kampeiding genieten van een – vonden wij – welverdiend drankje en hapje buiten. We hadden het toch maar even mooi voor elkaar; vandaag een gezellige eerste dag gehad, fijne sfeer, goed weer, iedereen veilig en wel in het kampgebouw..

Bij de dames werd er met regelmaat flink geschreeuwd, horrorverhalen werden verteld. De deur ging later stiekem open aan de kant van de jongensslaapkamers, wij floten ze terug. Dit ging nog een paar keer zo. Wij zittend onder de overkapping, hoorden plots boven ons vanaf de kant van de meiden toch wel wat jongensachtige stemmen. We besloten te gaan kijken bij de jongens en bij het naar boven lopen troffen we confetti aan op de trap (een confettikanon meenemen lijkt een goed idee...) en daar troffen we nog maar twee slapende jongens aan. De anderen nergens te bekennen. Met het naar boven gaan aan de kant van de meiden ontdekten wij, goed verstoppt, de verdwenen jongens. Met flink boze stemmen en uitgesproken dat dit echt niet ok was, stuurden we ze naar de woonkamer waar ze moesten plaatsnemen op een stoel. Als makke lammetjes zaten ze braaf te wachten op wat er gezegd zou worden. Dat het niet mocht, maakten we duidelijk en twee minuten op 1 been staan volgde. Hierna moest een ieder nog drie rondjes draaien en zeggen dat ze het niet meer gingen doen. Tot slot ontvingen ze een applaus, dat het ze gelukt was om over te steken (de deur die de meisjeskamers scheidde van de jongenskamers kon niet open, maar ze konden er wel doorheen kletsen en zo afspreken dat de buitendeur opengedaan werd zodat ze buitenom naar de andere kant konden) en stuurden we ze naar bed. Dan nog die confetti.. De schone taak aan de twee heren die dit hadden gedaan om het te sorteren op kleur. En dat alles om 01:15 uur...

Hierna werd er nog wat gegeind, gekletst en ook werd door ons ontdekt dat ze best zonder mobiel konden. Communicatie via brief onder deur is de nieuwe whatsapp?

Na de laatste keer overlopen zat de kampeiding op de gang om nu ervoor te zorgen dat ze in eigen kamer bleven. Kort daarna om 03:10 uur was het echt stil..

Om 07:10 uur, vier uur later, ging de technomuziek aan en werden de kinderen uit hun bed gehaald met de nodige middelen om genoeg herrie te maken en verwacht ze op het – iets wat natte – grasveld. Om zo de dag goed te starten (ochtendgymnastiek), maar misschien ook wel de stiekeme

hoop om vanavond een iets langere nacht te kunnen maken. Na wat jumping jacks, rondjes rennen en springen, mochten ze naar binnen nadat de voeten vrij waren van de grassprietten.

'Dit wordt de beste week van mijn leven', met dit te horen kan de kampweek voor ons niet beter beginnen en hebben we nu al weer zijn in vandaag. Het ontbijt is op, de lunch is al gemaakt en vandaag belooft weer een leuke dag te worden!